

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКОЈ ТРГОВИНИ

Члан 1.

У Закону о електронској трговини („Службени гласник РС”, бр. 41/09 и 95/13), члан 3. мења се и гласи:

„Члан 3.

Поједини изрази у смислу овог закона имају следеће значење:

1) услуга информационог друштва је услуга која се пружа на даљину, по правилу уз накнаду путем електронске опреме за обраду и складиштење података, на лични захтев корисника услуга, а посебно трговина путем интернета, нуђење података и оглашавање путем интернета, електронски претраживачи, као и омогућавање тражења података и услуга које се преносе електронском мрежом, обезбеђивање приступа мрежи или складиштење података корисника услуга;

2) пружалац услуге информационог друштва је правно или физичко лице. Пружање услуга информационог друштва у комерцијалне сврхе може обављати правно или физичко лице које је регистровано за обављање одређене делатности у складу са законом;

3) корисник услуга је свако физичко лице, физичко лице које је регистровано за обављање одређене делатности у складу са законом или правно лице које због професионалних или других циљева користи услуге информационог друштва;

4) потрошач је физичко лице које купује робу, односно услуге ради задовољавања личних потреба или потреба домаћинства;

5) уговор у електронском облику је уговор закључен између пружаоца услуге информационог друштва и корисника услуге електронским путем употребом електронских средстава;

6) комерцијална порука је сваки облик комуникације у циљу промовисања робе, услуга или пословног угледа правног или физичког лица које обавља регистровану делатност, са изузетком:

(1) давања информација које омогућавају непосредан приступ делатности овог лица, као што су информације о његовој електронској адреси или адреси електронске поште;

(2) давања, без накнаде, информација које су прикупљене истраживањима или на други сличан начин, о роби, услугама или пословном угледу овог лица;

7) оператор електронских комуникација је лице дефинисано у смислу закона којим се уређују електронске комуникације.”.

Члан 2.

После члана 5. додаје се назив изнад члана и члан 5а, који гласи:

„Слобода прекограничног пружања услуга информационог друштва

Члан 5а

Прекогранично пружање услуга је пружање услуга у Републици Србији или Европској унији када пружалац услуге нема седиште, односно није пословно настањен на територији државе у којој се услуга пружа.

Прекогранично пружање услуга је слободно.

Министарство надлежно за електронске комуникације и информационо друштво (у даљем тексту: министарство) преко инспекције може, сразмерно циљу који се жели постићи, предузети мере ограничавања слободе пружања услуга информационог друштва из члана 21. став 3. овог закона пружаоцима услуга са седиштем у земљама чланицама Европске уније, само ако је то неопходно за заштиту (од стварне и озбиљне опасности):

1) јавног поретка, а нарочито спречавање, истраживање, откривање и гоњење извршилаца кривичних дела, заштиту малолетника и борбу против изазивања мржње по основу расе, пола, вере или националности и повреде људског достојанства појединца;

2) јавне безбедности, укључујући заштиту националне безбедности и одбрану;

3) јавног здравља;

4) заштиту потрошача укључујући и улагаче.

У случају наступања околности из става 3. овог члана, министарство је дужно да:

1) о намери изрицања мере из става 3. овог члана обавести Европску комисију и надлежни орган земље чланице Европске уније у којој пружалац услуге има седиште;

2) тражи од надлежног органа државе седишта пружаоца услуге да предузме мере ограничавања слободе пружања услуга информационог друштва.

Ако надлежни орган државе седишта пружаоца услуге не предузме мере у року од 15 дана од дана достављања захтева из става 4. овог члана или су предузете мере недовољне, министарство може предузети мере ограничавања слободе пружања услуга информационог друштва уз претходно обавештавање надлежног органа државе седишта пружаоца услуге и Европске комисије.

Изузетно од ст. 4. и 5. овог члана, министарство може предузети мере ограничавања слободе пружања услуга информационог друштва пружаоца услуга са седиштем у земљи чланице Европске уније без претходног обавештења земље чланице Европске уније у којој пружалац услуга има седиште и Европске комисије, ако постоји основана опасност од настанка штете због одлагања предузимања мера.

У случају из става 6. овог члана министарство је дужно да, без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана предузимања мера обавести надлежни орган државе седишта пружаоца услуге и Европску комисију о изреченој мери и разлогима због којих се сматра да се ради о хитном случају.

Министарство поступа у складу са овим чланом на образложени предлог органа јавне власти надлежног за питања из става 3. тач. 1)-4) овог члана.

Покретање судског поступка услед наступања околности из става 3. овог члана не искључује обавезу министарства за поступање у складу са овим чланом.

Мере којима се ограничава слобода пружања услуга информационог друштва потребно је укинути или опозвати одмах након престанка постојања разлога због којег су одређене, а на захтев пружаоца услуге информационог друштва коме је мера изречена, другог заинтересованог лица или Европске комисије.

Меру из става 10. овог члана може опозвати или укинути надлежно министарство по службеној дужности након престанка разлога због којих је мера одређена.

Влада уређује спровођење административне сарадње и електронске размене података са земљама чланицама Европске уније у вези са надзором над пружањем услуга информационог друштва и предузимањем мера упозорења.”.

Члан 3.

У члану 7. став 1. речи: „Пружалац услуга дужан је да обезбеди да сваки податак из комерцијалне поруке који је делимично или у целини услуга информационог друштва задовољи следеће услове” замењују се речима: „Комерцијална порука која је делимично или у целини услуга информационог друштва мора да задовољи следеће услове.”.

Члан 4.

Назив изнад члана 8. и члан 8. мењају се и гласе:

„Слање комерцијалне поруке

Члан 8.

Слање комерцијалне поруке електронским путем, дозвољено је само уз претходни пристанак лица коме је таква врста поруке намењена.

Пружалац услуге дужан је да редовно проверава и прихвата опозив пристанка који упућује лице које не жели да прима такве комерцијалне поруке.”.

Члан 5.

Члан 10. мења се и гласи:

„Члан 10.

Одредбе члана 9. ст. 1. и 3. овог закона не примењују се на уговоре за које је посебним законом предвиђено да се не могу закључити у електронској форми.

Одредбе члана 9. ст. 1. и 3. овог закона не примењују се на уговоре и друге правне послове за које је посебним законом прописано да се сачињавају у форми јавно потврђене (солемнизоване) исправе или у форми јавнобележничког записа или је за њихову пуноважност потребно да потписи уговарача буду оверени, осим ако је другачије прописано посебним законом или прописима којима се уређују овера потписа, потврђивање и сачињавање исправа.

Одредбе члана 9. ст. 1. и 3. овог закона не примењују се на уговоре о јемству и исказе воље јемаца, ако је јемац лице која делује изван оквира трговачке, пословне или професионалне делатности.”.

Члан 6.

У члану 16. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Пружалац услуга информационог друштва који преноси електронске поруке које му је предао корисник, дужан је да током пружања услуге информационог друштва и минимум 30 дана након престанка пружања услуге чува податке о кориснику услуге информационог друштва, а нарочито податке о IP адреси са које корисник приступа услугама информационог друштва тог пружаоца.”.

Члан 7.

У члану 20. после става 4. додају се ст. 5-7, који гласе:

„Пружалац услуге информационог друштва је дужан да уклони недопуштени садржај без одлагања, а најкасније у року од два радна дана од дана пријема акта органа надлежног за примену и поступање по закону чија је одредба повређена, а којим му се налаже уклањање недопуштеног садржаја. Надлежни орган доноси акт по службеној дужности или по захтеву странке.

По захтеву трећег лица, пружалац услуге информационог друштва је дужан да без одлагања, а најкасније у року од два радна дана од дана пријема захтева тог лица уклони недопуштени садржај, осим уколико сматра да објављени садржај није у супротности са одредбама закона. У том случају, пружалац услуге информационог друштва може да се обрати органу надлежном за примену и поступање по закону и захтева да надлежни орган утврди да ли су у конкретном случају повређене одредбе закона, услед чега је потребно садржај уклонити.

Акт надлежног органа из ст. 5. и 6. овог члана којим се пружаоцу услуге информационог друштва налаже уклањање недопуштеног садржаја обавезно садржи прецизан опис места на интернет страници, односно другом електронском приказу на којем се јавља недопуштен садржај, као и образложење недопуштености.”.

Члан 8.

Члан 21. мења се и гласи:

„Члан 21.

Надзор над применом овог закона врши министарство надлежно за послове трговине и услуга, односно министарство надлежно за послове електронских комуникација и информационог друштва.

Инспекцијски надзор над применом овог закона министарство надлежно за послове трговине и услуга врши преко тржишних инспектора, а министарство надлежно за послове електронских комуникација и информационог друштва преко инспектора за услуге информационог друштва, у складу са овим законом и прописима којима се уређује инспекцијски надзор.

Инспектор за услуге информационог друштва обавештава оператора електронских комуникација да је изречена мера из члана 5а овог закона и издаје налог оператору, сходно којем се оператор обавезује да онемогући приступ услугама пружаоца услуге информационог друштва који има седиште у земљи чланици Европске уније.

Оператор електронских комуникација дужан је да поступи по налогу инспектора из става 3. овог члана и онемогући приступ услугама пружаоца услуге који има седиште у земљи чланици Европске уније у складу са својим техничким могућностима.

Ради вршења надзора, пружаоци услуга дужни су да овлашћеним лицима органа из става 2. овог члана без одлагања покажу или доставе потребне податке и документацију у вези са предметом надзора.

У циљу примене овог закона, у делу који се односи на уклањање недопуштеног садржаја, органи надлежни за примену и поступање по законима сарађују са тржишном инспекцијом и обавештавају се о неправилностима и повредама закона које су утврдили. У поступку инспекцијског надзора, тржишни инспектор проверава да ли пружалац услуге информационог друштва поступа у складу са актом органа надлежног за примену и поступање по закону којим му је наложено уклањање недопуштеног садржаја.”.

Члан 9.

Члан 22. мења се и гласи:

„Члан 22.

Новчаном казном од 100.000 до 1.500.000 динара казниће се за прекршај пружалац услуга - правно лице, ако:

1) потенцијалном кориснику услуга, пре закључења уговора, не обезбеди на разумљив и недвосмислен начин прописане податке и обавештења (члан 12. став 1);

2) не омогући приступ тексту уговора и општих услова пословања на начин који омогућава да их корисник услуга може складиштити, поново користити и репродуковати (члан 13);

3) не уклони или ако не ускрати приступ подацима које је чувао одмах након сазнања да су подаци уклоњени из преноса посредством мреже или онемогућен приступ до њих, као и када је суд, односно други надлежни орган наредио њихово уклањање или онемогућавање приступа (члан 17. став 1. тачка 5);

4) не уклони или ако не ускрати приступ податку, одмах након сазнања да се ради о недопуштеном деловању или податку (члан 18. став 1. тачка 2);

5) не уклони или ако не ускрати приступ податку одмах након сазнања да се ради о недопуштеном деловању или податку (члан 19. став 1. тачка 2);

6) не обавести надлежни државни орган о недопуштеним активностима или подацима корисника његове услуге или не предочи све податке, сагласно одговарајућем судском, односно управном акту (члан 20. ст. 2. и 3);

7) не уклони недопуштени садржај у складу са актом органа надлежног за примену и поступање по закону (члан 20. ст. 5. и 6);

8) ако без одлагања не покаже или не достави потребне податке или документацију ради вршења надзора (члан 21. став 5).

За радње из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 10.000 до 150.000 динара.

Ако прекршај из става 1. овог члана учини пружалац услуга – предузетник, казниће се новчаном казном од 10.000 до 300.000 динара.

У случају посебно тешких повреда или понављања повреда из става 1. овог члана може се изрећи забрана вршења делатности правном лицу у трајању од три до шест месеци.

Новчаном казном од 100.000 динара казниће се за прекршај пружалац услуга – правно лице ако:

1) корисницима услуга и надлежним органима државне управе не пружи прописане информације у облику и на начин који је непосредно и стално доступан (члан 6);

2) поступи супротно члану 8. овог закона.

За радње из става 5. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 10.000 динара.

Ако прекршај из става 5. овог члана учини пружалац услуга – предузетник, казниће се новчаном казном од 20.000 динара.

Новчаном казном од 50.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај оператор електронских комуникација – правно лице уколико не поступи по налогу инспектора за услуге информационог друштва из члана 21. став 3. овог закона.

За радњу из става 8. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 10.000 до 150.000 динара.

Ако прекршај из става 8. овог члана учини оператор електронских комуникација – предузетник, казниће се новчаном казном од 10.000 до 300.000 динара.”.

Члан 10.

Подзаконски акт из члана 2. овог закона донеће се до уласка Републике Србије у Европску унију.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредаба члана 2. овог закона (нови члан 5а) и члана 8. овог закона (у делу измењеног члана 21. ст. 3. и 4), које се примењују од дана уласка Републике Србије у Европску унију.